

Мария Илиева

Есен

Тъжни, есенни цветя...
Кротко гаснат
в моите длани.
Ти си утринна мъгла.
Слънце в обедна омара.
Тихо гасна,
като в сън.
С кротки длани търся,
погледът ти, чужд за мен.
Пролетта
на нашата среща.

КРАЙ

© 2007 Мария Илиева

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/10166>]